

zuzana lapčíková – josef fečo

černobílá

erika fečová – erik holub – martin fečo
petr rúžička – emmanuel rey – irena mrázková

I. bílá a černá [white and black]

[1 – Preletělo ftáča , 2 – Lásko, milá lásko, 3 – Nasomas me khere, 4 – Ara more]. Hudba a text: Zuzana Lapčíková – 1, 2, Romská lidová – úprava Josef Fečo junior – 3, 4

II. sblížení [rapprochement]

[1 – Išly tri panny, 2 – Dybych já věděla, 3 – Tajsja palo dylos, 4 – Šuke prajta]. Hudba a text: Zuzana Lapčíková – 1, Zuzana Lapčíková, Josef Fečo junior – 2, Jožka Fečo – úprava Josef Fečo junior – 3, Romská lidová – úprava Josef Fečo junior – 4

III. prokletí [curse]

[1 – Budem sa vydávat, 2 – Chcel sa Janko ženit, 2a – Čhajory, 2b – Akor e čhaj barikani, 3 – E čemerňa]. Hudba a text: Zuzana Lapčíková – 1, 2, Josef Fečo junior – 2a, Romská lidová – úprava Josef Fečo junior – 2b, 3

IV. zažehnutí [ignition]

[1 – Popěvky I, 2 – V okénečku sedávala, 3 – Miro jilo dukhado] Hudba a text: Zuzana Lapčíková – 1, Zuzana Lapčíková, Josef Fečo – 2, Jožka Fečo – úprava Josef Fečo junior – 3

V. půlnoc [midnight]

[1 – Selské tance I., 2 – Keď sa Janko, 3 – Jidiš mama, 4 – Gilavas a mulatinas]. Hudba a text: Zuzana Lapčíková – 1, 2, Židovská lidová – úprava Josef Fečo junior – 3, Jožka Fečo – úprava Josef Fečo junior – 4

VI. marnost [futility]

[1 – Ej, lesina, 2 – Stojí Jano, 3 – Nane nav, 4 – Amare lava, 5 – Ajso dživipen amáro]. Hudba a text: Zuzana Lapčíková – 1, 2

Maďarská lidová – úprava Josef Fečo – 3

Maďarská lidová – úprava Josef Fečo junior – 4

Maďarská lidová – text Jožka Fečo, úprava Josef Fečo junior – 5

VII. sňatek [marriage]

[1 – Selské tance II, 2 – Stála svatba, 2a – Nane oda lavutaris, 2b – Akor e čhaj barikani, 2c – Somnakuno čhávo miro, 2d – E duk andro jilo 3 – Čorikanes dživav]. Hudba a text: Zuzana Lapčíková – 1, 2, Romská lidová – úprava Josef Fečo junior – 2a, 2b, Josef Fečo junior – 2c, 2d, Jožka Fečo – úprava Josef Fečo junior – 3

VIII. volnost [freedom]

[1 – Popěvky II, 2 – Vínek, 3 – Moje milá]

Hudba a text: Zuzana Lapčíková – 1, 2, Josef Fečo junior – 3

obsazení

Zuzana Lapčíková – cimbál – I/1, II/1, III/1, IV/1, VI/1,

Zuzana Lapčíková – zpěv – II/2, IV/2, V/1, VII/1, VIII/2

Zuzana Lapčíková – zpěv, cimbál – I/2, III/2, V/2, VI/2, VII/2

Josef Fečo – kontrabas – I/1, 2, III/1, 2, IV/1, V/1, 2, VI/1, 2, VII/1, 2, VIII/1, 2

Josef Fečo – cimbál – I/3, 4, II/2, 3, 4, III/2a, 2b, 3, IV/3, V/3,4, VI/3, 4, VII/3, VIII/3

Josef Fečo – viola – I/4, II/2, 3, 4, III/2a, 2b, 3, IV/3, V/3, 4, VI/3, 4, VII/3

Josef Fečo – kytara – VIII/3

Erika Fečová st. – zpěv – I/3, I/4, II/3, 4, III/3, IV/3, V/4, VI/4, VII/3,

Erika Fečová ml. – zpěv – IV/3, V/4, VII/3

Petr Růžička – housle – I/2, II/1, 2, III/1, 2, IV/1, 2, V/1, 2, VI/1, VII/1, 2, VIII/1, 2

Erik Holub – housle – I/4, II/3, 4, III/2a, 2b, 3, IV/3, V/4, VI/3, 4, VII/3, VIII/3

Erik Holub – viola – II/1, 2, III/1, 2, IV/1, 2, V/1, 2, 3, VI/1, VII/1, 2, VIII/2

Irena Mrázková – housle – II/1, 2, III/1, 2, IV/1, 2, V/1, 2, VI/1, VII/1, 2, VIII/1

Emmanuel Rey – hoboj – II/1, 2, III/1, 2, V/2, VI/1, 2, VII/2, VIII/2, 3

Emmanuel Rey – anglický roh – VI/2

Emmanuel Rey – klavír – VII/2

Martin Fečo – kontrabas – I/4, II/1, 2, 3, 4, III/2a, 2b, 3, IV/2, 3, V/3, 4, VI/3, 4, VII/3, VIII/3

Jan Fečo – saxofon – III/2

zuzana lapčíková

pochází z moravského Slovácka, kde se svojí rodinou žije. Od dětství hraje na klavír a na cimbál, tančí a zpívá. Díky rodinnému zázemí se začala hudebně rozvíjet na poli moravské lidové písně a hudby. Na brněnské konzervatoři absolvovala hru na cimbál a etnologii a hudební vědu na Masarykově univerzitě v Brně. Vyhrála řadu národních soutěží a zúčastnila se mnoha mezinárodních festivalů. Hrála a nahrávala s mnoha moravskými cimbálovými muzikami, Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů, různými komorními seskupeními i orchestrálními tělesy [Pražská komorní filharmonie, Virtuosi di Praga, Státní filharmonie Brno, Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín, Moravská filharmonie Olomouc, Filharmonie Hradec Králové]. Její diskografie čítá přes 30 titulů.

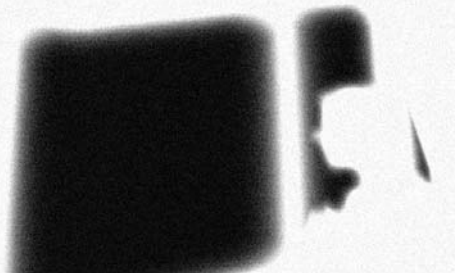
Po sedmáct let vedla hudební i taneční složky národopisného souboru Včelaran z Bílovic u Uherského Hradiště, se kterým obdržela dvakrát ocenění „Laureát MFF Strážnice“ [1991, 1996] a natočila několik televizních pořadů a CD nahrávek. Věnovala se intenzivně lidovému tanci, choreografii a jeho uvedením na divadelní jeviště. Nahrávala také hudbu brněnského muzikologa Prof. Miloše Štědroně a spolu s Idou Kelarovou participovala na ojedinělém propojení ženských hlasů různých žánrů. Od roku 1992 se jako zakládající členka podílí na výběru repertoáru, aranžích, sólové hře a zpěvu v triu Ad Lib Moravia, které je otevřeným seskupením hudebníků kolem mezinárodně proslulého jazzového pianisty a skladatele Emila Viklického. V roce 2000 přijala pozvání George Mráze k natáčení CD „Morava“ v N.Y.C. [s Billy Hartem a E. Viklickým]. Tato nahrávka se setkala v jazzovém světě s mimořádnou ode-

zvou, když se v prestižním žebříčku deseti nejlepších jazzových nahrávek roku 2001 Jazztitude umístila na pátém místě ve světě. V roce 2002 vystoupila na Pražském jaru jako host George Mráze kde si zahrála i s ostatními členy George Mráz Quartet [R Richie Beirach, Rich Perry a Lewis Nash]. V roce 2000 se na jazzových pódíích seznámila s Josefem Fečem a spolu začali rozvíjet intenzivní hudební spolupráci.

Do doby studia na brněnské konzervatoři spadají počátky spolupráce se spolužákem, houslistou Petrem Růžičkou, dnes působícím v Paříži, se kterým realizovala několik hudebních a jevištních projektů.

Pro svoji otevřenost vůči hudebním podnětům Zuzana Lapčíková překročila hranice folklórního žánru a vstoupila na pole hudby artificiální [barokní, soudobá – od komorních formací až po orchestrální tělesa] a mezižánrových propojení [jazz, soudobá hudba]. V roce 2002 byla oslovena Městským divadlem ve Zlíně, aby zkomponovala hudbu pro činoherní představení „Valašské remazury“. V roce 2005 připravila pro Městské divadlo v Brně nové nastudování multižánrového představení „Ej, hora...“, které představila vzápětí v Kennedyho centru ve Washingtonu a pro mezinárodní hudební festival Moravský podzim samostatný koncertní pořad vycházející z moravské lidové hudby v cyklu „Vox populi“.

V roce 2005 byla oslovena uměleckým vedením Národního divadla v Brně, aby vytvořila spolu se sólistkou baletu a choreografkou Hanou Litterovou hudebně taneční autorské představení pro balet. Tvůrčí příležitosti se chopila jako autorka námětu a hudby a spoluautorka scénáře ke právě vznikajícímu představení „Balady“.

josef fečo

pochází z romské muzikantské rodiny a již od dětství byl předurčen k tomu, aby se stal hudebníkem. Velikými vzory mu byli tatínek, vynikající kontrabasista, maminka, mimořádná zpěvačka a především potom dědeček, výjimečně talentovaný houslista a skladatel.

Josef hrál již od čtyř let na kytaru a velmi brzy také na housle. V jedenácti letech je okouzlen cimbálem a zcela se mu začíná věnovat. Okamžitě se stává členem souboru Romale aven imar dživas, se kterým, pod uměleckým vedením svého dědy, procestoval celou Evropu. Ve svých třinácti letech odcestoval do Budapešti, kde absolvoval mistrovské kurzy u předního cimbálového virtuosa Oskara Ökrese. Po návratu z Maďarska se vrací do rodinné kapely, hledá však širší hudební uplatnění. To ho přivádí ke studiu hry na kontrabas na Konzervatoři Jaroslava Ježka [KJJ] v Praze, kde se roku 2000 stává absolventem v oboru kontrabas a basová kytara.

Během studií na KJJ získává ocenění „Instrumentalista roku 1998“ [Junior Jazz Kutná Hora], spolu s Just friends „Kapela roku 1999“ [Junior Jazz Ústí nad Labem] a „Nejlepší kontrabasista soutěže“ [Krakov, 1999]. Od roku 1999 je stálým členem jazzového tria Karla Růžičky. Na české hudební scéně pak spolupracuje s dalšími renomovanými umělci jako Zuzana Lapčíková, Emil Viklický, Milan Svoboda, Felix Slováček atd. S nimi procestoval nejen celou Evropu, ale také Vietnam, Čínu, hrál s předními jazzmany v USA...

Široký hudební záběr Josefa Feča [jazz, funk, pop, soul, folklór] je korunován jeho vlastní kompoziční aktivitou. Zakládá a umělecky vede kapelu Connection, pro kterou také skládá a aranžuje.

Josef Fečo je mimořádně oceňovaným polyvaletním hráčem [kontrabas, cimbál, kytara, viola atd.] a jeho všestranná muzikalita je zachycena na mnoha CD nahrávkách [Z. Lapčíková – Strom života, Gipsy Streams – Trny, Jan Hasenohr – La Parada, Benny Golbin – A Summer End, Karel Růžička – Pierott, Roma Star – Cikánské housle, Ida Kelarová – Etno Fest 2004 a další].

erika fečová

narodila se v Praze, kde také žije. Vyrůstala v muzikálním prostředí, její maminka toužila po tom, aby studovala hudbu. Vybrala si zpěv. Od šesti let navštěvovala dětský pěvecký sbor ČKD Praha, kde pod vedením Vlasty Hlavaté setrvala až do patnácti let. V té době byl sbor mimořádně úspěšný a těšil se velké popularitě, procestovali celou ČSSR a zavítali i do zahraničí. Na doporučení sbormistryně začala v osmi letech navštěvovat Lidovou školu umění, obor sólový zpěv. Rozhodla se pokusit o přijímací zkoušky na konzervatoř, uspěla a byla přijata. Kvůli mateřským povinnostem však musela studia předčasně opustit.

V době, kdy její děti byly ještě malé a nemohla se svému oboru věnovat naplno, zpívala v souboru Romale aven imar dživas pod vedením svého otce Jožky Feča st. spolu s ostatními rodinnými příslušníky, [strýc Michal Demeter, manžel Martin Fečo, sestra Lída a další]. S tímto souborem účinkovali na několika prestižních festivalech po celé Evropě.

Jejím životním cílem je vychovávat své děti k hudbě, a pokračovat tak v rodinné tradici. Je matkou třech dětí a vysněný cíl se jí daří beze zbytku plnit. Syn Josef Fečo [28], vystudoval kontrabas na Konzervatoři Jaroslava Ježka, dcera Olinka [26], vystudovala obchodní akademii, ale je všestranný muzikant. Nejmladší dcera Erika Fečová [19], studuje na pražské konzervatoři obor populární zpěv. Velice pyšná je na svého vnuka Martínka, který již v sedmi letech hraje se svým tatínkem Josefem v kapele Connection na bonga, a druhým rokem navštěvuje rockovou školu hry na bicí nástroje v Praze.

petr růžička

pochází z muzikantské rodiny s moravskými a maďarskými kořeny. Vystudoval Konzervatoř a Janáčkovu Akademii Muzických Umění v Brně a od roku 1998 žije trvale v Paříži. Zde, po studiích komorní hudby na Conservatoire Nationale Supérieur de Musique de Paris [CNSMP] a muzikologie na pařížské univerzitě La Sorbonne, působí jako interpret i jako autor osobitých hudebních projektů. V roce 2002 obdržel umělecké stipendium francouzské nadace Fonds de Tarrazi.

Jeho kariéra začala brzy, když jako šestnácti až devatenáctiletý podniká několik evropských turné s Gustav Mahler Jugendorchester pod taktovkou Claudia Abbada a jiných dirigentských osobností. S českými hudebníky tohoto orchestru zakládá Pražskou komorní filharmonii, kde pod vedením Jiřího Bělohlávka také prvních pět sezón působí. V Paříži, silně ovlivněn osobností hobojisty Maurice Bourgue, profesora na pařížské CNSMP, proniká hlouběji do umění interpretace a problematiky hudebního výrazu a zároveň směřuje k vlastní tvůrčí aktivitě. Po angažmá, jako koncertní mistr, symfonického orchestru Orchestre des Lauréats du Conservatoire v Paříži [2001-2002] a umělecké spolupráci s prestižními orchestry Opera Nationale de Paris, Opera de Rouen, Bilbao Philharmonia [Španělsko], New World Symphony Orchestra [USA] či s Festival d'Art Lyrique d'Aix-en-Provence se odvrací od interpretace symfonické hudby směrem k intimnímu hudebnímu výrazu. Dnes spolupracuje pravidelně s několika ansámby, jejichž doménou je interpretace hudby 17. a 18. století [Opera Fuoco a dirigent David Stern, Ensemble Matheus a dirigent Jean-Christophe Spinosi, Concerto Koln aj.] a po celé Francii účinkuje jako sólista a komorní

hráč se skladbami světového repertoáru všech století, s hudbou českou a vždy také s tvorbou vlastní.

Jako interpret, skladatel a tanečník vytváří společně s tureckou choreografkou a tanečnicí Berrak Yedek představení „Ensemble“ [2001] a ve stejném roce komponuje a sám hraje hudbu k divadelnímu projektu „Une nuit avec Vladimír Holan“ pro Théâtre Molière v Paříži. O rok později se spojil s tvůrcem kostýmů a choreografem Victorem Ferezem na vizuálním konceptu hudby a designu „Loumière rouge“. V roce 2003 začíná spolupráce se scenáristou a filmovým režisérem bretaňského původu Antoinem Le Bosem, se kterým zrealizoval modernistické pojetí skladby B. Brittena na verše A. Rimbauda „Les Illuminations“ [Paris, Salle Gaveau]. Rok poté, díky úzké spolupráci Petra s Českým Centrem v Paříži, vzniká one man show „Don't give up“, která je osobitou odpovědí na problematiku vizuální prezentace hudby – jedná se o invenční propojení hudebních žánrů, interpretace a improvizace, hudby živé a nahrané, hry světla a stínů, vyprávění příběhu hudebními i nehudebními prostředky... Souběžně s kariérou v oblasti vážné hudby a s kariérou na poli vlastní tvorby je Petr houslistou, jenz se zajímá o lidové umění na území Čech a Moravy i o tradiční projevy kultur a etnik okolních zemí, v neposlední řadě také o romskou lidovou hudbu. Již od svých patnácti let hraje a aranžuje pro Kapelu Petra Olivy a od té doby také nepřetržitě hraje se svou matkou, houslistkou Irenou Mrázkovou. Po několika vlastních folklórních aktivitách se ztotožňuje s uměleckým vyjádřením Zuzany Lapčikové a společně s ní tvoří hudbu, která svým moderním, současným výrazem odkrývá v novém úhlu pohledu bohatství lidové písně a lidové slovesnosti v zemích uprostřed Evropy.

erik holub

pochází z romské muzikantské rodiny, ve které byla hudba vždy na prvním místě, zejména pak romský a maďarský folklór. Od dětství jej přitahovaly housle. Ve školním věku začal navštěvovat lidovou školu umění v Prešově, kde se mohl věnovat svému oblíbenému nástroji. Během dospívání našel zalíbení ve viole, kterou studoval nejprve na konzervatoři v Košicích, a později na pražské Konzervatoři. Po absolutoriu často hostoval v Plzeňské filharmonii a ve smyčcových kvartetech pražské hudební scény. Jako lektor hry na violu je dvakrát do roka zván na hudební dílny do Soulu [Korea]. Erik Holub je primášem kapely Josefa Feča, ale v současnosti se věnuje do stejné míry vážné hudbě a folklóru.

irena mrázková

pochází z česko-maďarské rodiny. Housle poznává již v dětství během prázdninových pobytů u prarodičů na slovensko-maďarské hranici a provází ji od té doby po celý život.

Vystudovala konzervatoř v Ostravě v oboru hra na housle, přičemž se po tři roky studia věnuje také hře na violu. Poslední dvě léta před absolutoriem navštěvuje jako zpěvačka jazzové oddělení při ostravské konzervatoři, kde pracuje pod vedením SHQ Karla Velebného.

Profesionální zkušenosti získává Irena nejprve během krátkého angažmá ve Státní Filharmonii Ostrava. Když se ve svých 23 letech stěhuje do Prahy, přijímá nabídky ke spolupráci s Pražskými smyčci Jana Hrábka a s dívčím komorním orchestrem Orchestra Puellarum Pragensis pod vedením tehdy mladého Vladimíra Válka. Po pěti letech se vrací zpět do Ostravy, obdařená velkou interpretační rutinou. Přihlašuje se ke konkurzu do operety ostravského Národního divadla, kde vzápětí nastupuje jako zástupce koncertního mistra. V té době se také seriózně začíná zabývat interpretací lidové hudby. Stává se primáškou Slezského souboru písní a tanců Heleny Salichové pod uměleckým vedením Jaromíra Dadáka. Živý kontakt s folklórem ji motivuje do té míry, že roku 1983 přijíždí do Brna na konkurz do Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů [BROLN]. Ten vyhrává a po boku Jindřicha Hovorky vytváří nespočet nahrávek pro Český rozhlas a účinkuje na množství koncertů a festivalů doma i v zahraničí [Evropa, Rusko]. V roce 1987 se stává primáškou kapely Petra Olivy [audiokazeta „Na cestách“, 1990]. Po několika letech zakládá kapelu

vlastního jména a po deset let tak na koncertech doprovází Jožku Černého. S tímto zpěvákem nahrává spoustu zvukových nosičů [např. LP „Vánoce Jožky Černého“, CD „Dyž sem byl malučký pacholíček“ a další]. Irena se stává výraznou osobností moravského folklóru a spolu se svým synem, Petrem Růžičkou, vytváří nezaměnitelnou interpretační linii této hudby. Spolu aranžují a nahrávají jediné profilové CD zpěvačky Květy Černé „Břeclavský kostel“ [Multisonic, 1998]. V Brně, kromě jiného, spolupracuje také s předními symfonickými orchestry: Státní filharmonií a orchestrem opery Národního divadla.

V roce 1997 se rozhoduje pro pedagogickou dráhu a vytváří vlastní houslovou třídu na ZUŠ v Mikulově. Je členkou komorního orchestru Collegium Magistrorum, vede cimbálovou muziku při ZUŠ a jako host primášíje různé cimbálové muziky na jižní Moravě. Se Zuzanou Lapčíkovou spolupracuje po několik let na hudebních a divadelních projektech [„Ej, hora...“ 2001, „Valašské remazury“ 2002 aj.] a stává se pojmem v oblasti interpretace moravské lidové hudby.

emmanuel rey

pochází z francouzského Burgundska. Od svých šesti let hraje na klavír a již od osmi let také na hoboj. Velmi brzy absolvuje s nejvyšším vyznamenáním Conservatoire Nationale Supérieur de Musique de Paris v oboru sólový hoboj a komorní hra. Pak odchází na postgraduální studium do Ženevy do třídy Maurice Bourguea. V téže době se také stává prvním hobojistou orchestru Philharmonie of the Nations, se kterým po dobu šesti let uskutečňuje několik světových turné a pořízuje více než třicet zvukových nahrávek. Na stejném postu je přizván ke spolupráci několika dalšími orchestry: Opera Nationale de Paris, Bilbao Symphonic Orchestra, Camerata d'Athens. Později přijímá angažmá na funkci hráče na anglický roh v Malaysian Philharmonic Orchestra v Kuala Lumpur [Malajsie].

Díky své výjimečné hudebnosti uplatňuje svůj talent také na poli divadelních a tanečních představení [„Balerina Pietraglia“] anebo jako interpret filmové hudby [„Agent secret“ s Monikou Belluci, „Alexandr the Great“ režiséra Olivera Stonea na hudbu Evangelis]. Stejně tak doprovází francouzského chansoniéra Charlese Aznavoura na několika koncertních turné.

Emmanuel často vystupuje jako sólista mnoha evropských komorních ansámbľů na prestižních pódiiích a festivalech. V nedávné době se začíná věnovat dirigování a přijímá nabídku k řízení Youth European Chamber Orchestra na turné po Indii a Sri Lance. Od roku 2004 je jmenován prvním hobojistou Cyprus State Orchestra [Kypr, Řecko]. V srpnu 2006 pak přijímá pozvání Z. Lapčíkové ke spolupráci na natáčení nového kompletu etnické hudby a přijíždí do České republiky.

martin fečo

se narodil v Opočně v hudební rodině. Tatínek hrál na klarinet a violu [bráč] a maminka zpívala ve vesnickém sboru a hlavně každou neděli v kostele. Lásku k hudbě přenášeli rodiče na všech sedm dětí, z nichž Martin byl nejmladší. Již v šesti letech začal hrát na kytaru. Jeho velkým vzorem byl starší bratr Josef Fečo, který od roku 1964 vyhrával mnohé hudební soutěže. Ve dvanácti letech s maminkou přijel do Prahy. V 17 letech začal navštěvovat lidovou školu umění na Uhelném trhu v Praze, obor kontrabas u pana profesora Balcara. Po pouhém roce studia začala jeho kariéra ve vyhlášené romské kapele jeho bratra. Ve stejné době působil také v souboru Raidž a navštívil mnohé státy západní Evropy. V současnosti hraje na kontrabas v kapele syna Josefa Feča.

Jednou mě Josef pozval do luxusní pražské vinárny, abych si poslechla dobrou romskou muziku. Skutečně, hráli skvěle. Velice noblesní primáš se dal se mnou do řeči a po chvíli povídá: „Vy prý hrajete na cimbál – a jak dlouho hrajete?“. Začala jsem přemítat, kdy jsem poprvé usedla k tomuto velkému neobvyklému nástroji a vzala do rukou paličky. Než se ode mě dočkal odpovědi, povídá: „My už hrajeme tisíc let...“. Vyrostla jsem uprostřed nevelké slovácké dědiny ve starém selském stavení. Od malička jsem jako ve snách procházela těmi rozlehlými hliněnými stavbami a v každém pohledu spatřila duch toho rolnického způsobu života starého tisíce let... Moji předkové byli z tohoto života vytrženi. Měla jsem štěstí, že mě babička naučila milovat to staré vidění světa ukryté v písních, baladách, příbězích, podobenstvích a lidských osudech. Souznění s přírodním a životním cyklem, vědomí toho, že „černá a bílá“ kráčí pospolu...

Z jejího vyprávění jsem se také dověděla, že do druhé světové války žili téměř u každé vesnice na Slovácku v osadách Romové. Žili se svojí mimořádnou muzikalitou v těsné blízkosti a kontaktu s místními rodinami, a tak můj pradědeček byl kmotrem mnoha romských dětí. Dnes je Josef Fečo kmotrem našeho syna a je to pro nás velká čest.

Zuzana Lapčíková

Je tomu 6 let, kdy jsem měl zajímavou nabídku od jedné pražské hudební agentury, zda bych měl čas a chuť si jít zahrát s pianistou Emilem Viklickým a cimbalistkou a zpěvačkou Zuzanou Lapčíkovou na zámek u České Lípy.

Nabídku jsem velice rád přijal, jelikož jsem tato jména znal jen z televize...

Ihned po seznámení se Zuzkou jsme našli společné hlavní téma rozhovoru – byl to CIMBÁL. Po chvíli jsme přišli na to, že obdivujeme tytéž hudební osobnosti a zajímáme se o stejnou muziku jen v trochu odlišném podání. Od té doby spolu velice často koncertujeme.

Řekli jsme si, že je na čase udělat zajímavou desku, kde by se přirozeně propojila romská a moravská hudba. Zdá se nám, že můžeme najít mnoho blízkého v hudbě obou etnik, což je dáno dávnými vzájemnými vlivy, jen styl a podání se liší. Každý jsme si přizvali sobě blízké muzikanty, kteří spolu hrají na nahrávce v různých variantách obsazení ať moravskou či romskou hudbu.

Cikáni mohou v hudbě rozvinout svoji mimořádnou senzitivitu, mají „jiný“ cit, protože žijí jiným životním stylem a veškeré emoce ve své hudbě projevují. Odlišné emotivní

sdělení nese také hudba moravská, což se Zuzce daří přesvědčivě odkrýt a já se k tomu rád přidávám.

Myslím, že jsme udělali velice dobrou věc a že konečně ukážeme, jak je prolnutí černé a bílé etnické hudby krásné a harmonické.

Josef Fečo

Několikrát jsem poslouchal novou desku Zuzany Lapčíkové, rodiny Fečů, Erika Holuba, Petra Růžičky, Ireny Mrázkové a Emmanuela Reye s cimbálem, houslemi, violou, hobojem a anglickým rohem i saxofonem a kontrabasem a po každém poslechu jsem se utvrzoval v jednom: moravské balady a písně spojené s romskou vesměs taneční hudbou dávají fantastickou výbušnou směs. Jestliže Zuzana Lapčíková svým hlasem, cimbálem a aranžemi moravských písní dávno opustila nějaký moravský mainstream a vkládá do písní strhující kompoziční tropy, romská kapela „jen“ utvrzuje styl, který se v uherském prostoru už před rokem 1800 prezentoval jako čarodáš nůta a který mocně zapůsobil i na Moravě. Když slyším tyto romské hudebníky, s úžasem si opakuji verše písně „stála svatba, stála, do bílého rána, hráli na ní hráli, slovenský cigáni“ Hráli a zpívali, ale jak? To je gejzír virtuozity, přirozenosti, něčeho, co se tak těžko analyzuje, ale tak dobře poslouchá. A do toho panensky čistý hlas Zuzanky, které věříme každou slabiku a zíráme, co se dá s baladou ještě udělat. Je to velký čin – tato deska. Po poslechu myslím pořád na dvě věci – na to, jak osvětlený a talentovaný františkánský kněz Kájoni zapsal poprvé 1639 někde u Trnavy nebo Senice dvě romské písně, protože v nich určitě slyšel něco těžko vyslovitelného a krásného a dále na knihu Dušana Holého a Ctibora Nečase Žalující píseň, což je monografie písně z doby holocaustu. Je to krásná deska!!!

Miloš Štědrň

Zuzanu Lapčíkovou jsem poprvé slyšel na koncertě v Praze a v roce 2000 jsem ji pozval do New Yorku k účasti na CD MORAVA pro společnost Milestone Records. CD mělo skvělé recenze a jsem na něj moc hrdý. V následujících letech Zuzana nadále zdokonalovala své nezaměnitelné interpretace nejkrásnějších hudebních stylů, nejen moravské, ale i maďarské a romské hudby [spolu se skvělým mladým pražským kontrabasistou Josefem Fečem]. Zuzanin růst coby mezinárodní hvězdy je tímto jejím doposud nejlepším CD bezpochyby zaručen.

George Mraz

zuzana lapčíková

was born in Eastern Moravia [Slovácko], where she lives with her family. She has been playing the cimbalom, dancing and singing since her early childhood. Thanks to the family background, she fell in love with the Moravian folklore song and music. She studied the cimbalom at the Brno Conservatory and ethnology/musicology at the Masaryk University in Brno, won numerous international competitions and performed at many international festivals. She played and recorded with innumerable folklore ensembles, Brno Radio Orchestra of Folklore Instruments, various chamber and philharmonic orchestras [Prague Philharmonia, Virtuosi di Praga, State Philharmonic Brno, Bohuslav Martinů Philharmonic Zlín, Moravian Philharmonic Olomouc, Hradec Králové Philharmonic], and recorded over 30 albums.

For seventeen years, she led the folklore music and dance ensemble Včelaran in Bílovice near Uherské Hradiště. The ensemble received two Laureate Awards from the Strážnice International Folklore Festival [1991, 1996] and made several TV shows and CD recordings. Zuzana dealt intensively with folklore dance, choreography and its theater stage presentation. She recorded the music of the prominent Brno musicologist prof. Miloš Štědroň and, together with Ida Kellarová, participated in a unique merging of female voices from different genres of music. Since 1992, she has been choosing songs, arranging and playing/singing in the Ad Lib Moravia Trio, an open group of musicians around the internationally renowned jazz pianist and composer Emil Viklický. In 2000, she traveled to new York to record [with Viklický and Billy Hart] the George Mraz album for the Milestone records entitled „Morava“, which received warm critical acclaim in the jazz circles, landing fifth in the prestigious Jazztitude poll of the ten best albums of the year 2001. In 2002, she appeared at the Prague Spring festival as a guest of George Mraz, and she performed with the other members of the George Mraz Quartet [Richie Beirach, Rich Perry and Lewis Nash]. In 2000, she met the up-and-coming young bass player Josef Fečo, and they began to develop an intensive musical collaboration.

Her collaboration with the violinist Petr Růžička, who lives and works in Paris, dates back to the conservatory years. They worked together on several musical and theater projects.

Owing to her openness toward various musical inspirations, Zuzana Lapčiková crossed the borders of the folklore genre and entered the field of art music [baroque, contemporary – from chamber ensembles to philharmonics] and cross-genre music [jazz, contemporary music]. In 2002, she was approached by the Municipal Theater Zlín to compose music for the drama „Valašské remazúry“. In 2005, she put together a new version of her multi-genre show „Ej, hora...“ for the Municipal Theater Brno, and then she took the show to the Kennedy Center in Washington and, for the international music festival Moravian Autumn in Brno, she created an independent concert performance based on the Moravian Folklore music, within the program cycle entitled „Vox populi“.

In 2005, she was asked by the National Theater in Brno to create, together with the ballet soloist and choreographer Hana Litterová, an original musical/dance ballet show. Zuzana seized the opportunity as a story/script writer and music composer. The new show „Balady“ is currently being rehearsed.

Josef Fečo

Josef Fečo was born to a musical family and wanted to become a musician since his early childhood. Josef Fečo had great examples at home – his father is an outstanding bassist, his mother is a singer and his grandfather is a superb violinist and composer.

Josef Fečo played the guitar since age four, but longed to play the violin like his grandfather. He picked up the violin at age eleven and later committed himself 100% to the cimbalom. At eleven, he became a member of the band led by his grandfather, called Romale aven imar djivas. The group played at numerous prestigious festivals throughout Europe. At thirteen, he went to Budapest to study with the cimbalom maestro Oskar Ökres. When he returned after six months, he played with the family band again, but looked for wider musical fulfillment. This leads him to study the double bass and the bass guitar at the Jaroslav Ježek Conservatory in 1994 [he graduated in 2000].

During his studies at the conservatory, he receives the „Player of the year 1998“ award [Junior Jazz Kutná Hora], „The band of the year 1999“ award with the „Just friends“ [Junior Jazz Ústí nad Labem] and „The best bass player in the competition“

[Krakow, 1999]. In 1999, he became a permanent member of the Karel Růžička Jazz Trio. He collaborates with numerous renowned artists, such as Zuzana Lapčíková, Emil Viklický, Milan Svoboda, Felix Slováček, etc. He traveled Europe, Vietnam, China; he played with top US musicians...

Josef Fečo has far reaching musical interests [jazz, funk, pop, soul, folklore]. He writes his own music, arranges and leads the band called CONNECTION.

Josef Fečo is an extremely in demand multiinstrumentalist [doubles bass, cimbalom, guitar, viola, etc.] and you can hear his versatile musicality on numerous CDs [Z. Lapčíková – Strom života, Gipsy Streams – Trny, Jan Hasenohr – La Parada, Benny Golbin – A Summer End, Karel Růžička – Pierott, Roma Star – Cikánské housle, Ida Kelarová – Etno Fest 2004, etc].

Josef once took me to a luxury Prague wine restaurant, to listen to some good Gypsy music. They really played fantastically. The very refined lead violinist started talking to me and, after a while, he said: „I was told you play the cimbalom – for how long?“ I started to ponder when I first sat behind this large, unusual instrument and took the mallets in my hands. Before I could reply, he said: „We have played it for a thousand years ...“.

I grew up in a small eastern Moravian village, in an old farm house. As a child, I would roam through the vast mud buildings and in every look I saw the spirit of this ancient peasant way of life... My ancestors were torn out of this life. I was lucky my grandma taught me to love this old perception of the world, hidden in songs, ballads, stories, fables and human fates. Harmony with the cycle of nature and life, awareness that „black and white“ go together hand in hand ...

She told me that until the World War II, the gypsies lived in nearly every village in the region. They lived, with their superb musicality, in near vicinity and in close touch with the local families, and my great-grandfather was a godfather to many Gypsy children. Today, Josef Fečo is a godfather to our son, and it is a great honor to us.

Zuzana Lapčíková

Six years ago, I got an interesting offer from a booking agent in Prague – to play with the pianist Emil Viklický and the cimbalom player and singer Zuzana Lapčíková, at a castle near Česká Lípa. I accepted gladly, although I only knew the names from TV...

When I met Zuzana, we immediately found a common ground – the cimbalom. We soon found out we admire the same people and love the same music, only in slightly different interpretations. We have been working together ever since.

We thought it was about time to make an interesting record, naturally blending the Gypsy and Moravian music. It seems there is a lot in common in both kinds of ethnic music, due to ancient mutual relations. Only the style and interpretation differ slightly. We both invited our musical friends who play the Moravian and Roma music in various settings.

Gypsies can develop their unique sensitivity in music, because they have a different feeling, since they live different lifestyles and put all their emotions into music. The Moravian music also bears an emotional message, Zuzana is great in revealing it, and I am glad to join her.

I believe we did a good job and that we will finally show that black and white ethnic music mixes in a beautiful unity.

Josef Fečo

I listened to the new release by Zuzana Lapčiková, the Fečo family, Erik Holub, Petr Růžička, Irena Mrázková and Emmanuel Rey, featuring the cimbalom, violin, viola, oboe and English horn, saxophone and bass. On every hearing, I was more assured of one thing: Moravian ballads and songs combined with the Gypsy [mostly dance] music result in a fascinating and explosive blend. While Zuzana Lapčiková, with her voice, cimbalom and arrangements of Moravian songs, has long abandoned the mainstream, injecting the songs with stirring composition tropes, the Gypsy band „just“ confirms the style introduced to the Hungarian area before 1800 in the form of the “czardas tune”, which had a remarkable influence in Moravia. Listening to these Roma musicians, I recollect, with astonishment, the song lyrics „the wedding lasted till the morning, and the Slovak gypsies played like possessed“. They played and sung, but how! Fountains of virtuosity, natural talent, something that is difficult to analyze, but feels so good to listen to. And then there is the virgin-like, clear voice of Zuzana, and we believe every single syllable she sings, amazed at what can still be done with the ballad. What a feat, this album. Whenever I hear it, two things come to my mind – how the enlightened and talented Franciscan priest Kájoni recorded, around 1639, somewhere near Trnava or Senica, two gypsy songs for the first time, most likely because he heard something that was hard to express, yet beautiful in them. The other thought belongs to the book by Dušan Holý and Ctibor Nečas “The accusing song”, a study of songs from the era of the Holocaust. This really is a beautiful album!!!

Miloš Štědroň

I first heard Zuzana Lapcikova at a concert in Prague and invited her, in 2000, to New York to participate on MORAVA, a CD for Milestone Records, which received excellent reviews and of which I am very proud. In the ensuing years, Zuzana Lapcikova has continued to perfect her unique interpretations of the most beautiful musical styles of not only Moravian, but also [with Josef Fečo, a young powerful double bass player from Prague] of Hungarian and Gypsy music. Zuzana's growth as an international star is assured with this most delicious CD she has released to date.

George Mraz

vedle vážné hudby, jazzu a jiných alternativních žánrů,
vedle slovesných pořadů a kulturního zpravodajství,
vysílá Český rozhlas 3 - Vltava také

ETNICKOU HUDBU A WORLD MUSIC

v programových řadách:

ČAJOVNA

Hudbu a styl nové generace uvádíme
každý den od 19 do 20 hodin

SPEKTRUM

Kulturní aktuality, reportáže
a rozhovory s hudbou
z celého světa
připravujeme každý všední
den od 15 do 16 hodin

MEZI DRAKEM A HADEM

Magickou předjitřní hodinku
s cizokrajnou hudbou
nabízíme k meditaci
každou noc od 3 do 4 hodin

Český rozhlas 3 - Vltava
naladíte po celé republice
na VKV (FM)

www.rozhlas.cz/vltava

Srdečně poděkování patří **Ivanu Sokolovi** za ladění cimbálů a klavíru.
Many thanks to **Ivan Sokol** for tuning the cimbaloms and the piano.

Natočeno ve studiu „A“ Českého rozhlasu v Praze – Karlíně ve dnech 7. – 11. 8. 2006.
Recorded in studio „A“ Czech Radio Prague – Karlín, August 7 – 11, 2006.

Hudební režie [Musical director] **Jan Spálený**

Zvuková režie [Sound design] **Karel Fisl**

Produced by **Radek Zdráhal**

Sleeve-note **Miloš Štědroň, George Mráz**

Translation **Petr Kovařík**

Design **Radek Jahůdka**

Photos **Dalibor Michalčík, Radek Jahůdka a Jan Kozák**

ČESKÝ ROZHLAS
BRNO
106,5 FM

RADIO
91,9 FM
Radio Student
PRAHA

FOLK
& COUNTRY
www.folkcountry.cz

freemusic.cz

METROPOLIS

ROCK & POP

RADIO
PROGLS

COUNTRY
RADIO
89,5 FM
RADIOAKROPOLIS